

Mastere bør få kalle seg psykologer

Helsepersonelloven bør endres slik at også mastergradsutdannede får rett til en psykologtittel.

TEKST

Madeleine Dalsklev

Karen Eimot

PUBLISERT 5. desember 2012

LIKESTILT : Mastergradsutdannede og profesjonsutdannede er like kompetente, om enn innenfor ulike områder av psykologien. Da bør de to gruppene likestilles, skriver Madeleine Dalsklev og Karen Eimot.

Foto: Flickr / Dimitry B.

Det er merkelig at man med fem års utdanning eller mer innenfor psykologi ikke får kalle seg psykolog. Og det virker lite hensiktsmessig at kun profesjonsutdannede har rett til å representere Norge i internasjonal psykologi.

Psykologtittelen

Flere norske universiteter har i en årrekke tilbudt mastergradsutdanninger til sine psykologistudenter. Men disse får ikke betegnes som psykologer i Norge, da tittelen psykolog kun kan brukes av de som tar den kliniske profesjonsutdannelsen. Slik er det ikke mange andre steder i verden. På flere av verdens beste universiteter finner vi blant annet at de med en mastergrad eller høyere i psykologi kan betegnes som *psychologists*. Men ved norske universitetet kan profesjonsstudenter undervises av doktorgradutdannede i psykologi som ikke selv har lov til å kalle seg psykologer.

Vi ønsker at helsepersonelloven § 74 første ledd skal endres slik at tittelen klinisk psykolog skal være forbeholdt kun for personer med profesjonsutdanning innenfor psykologi. Personer med mastergrad eller høyere innenfor psykologi fra et godkjent universitet bør på samme måte kunne få en beskyttet tittel innenfor den spesifikke fagretningen de fordyper seg i – eksempelvis helsepsykolog, organisasjonspsykolog, sosialpsykolog eller utviklingspsykolog. Vi mener at den rene psykologtittelen skal være beskyttet og forbeholdt for alle med kvalifisert utdanning innenfor psykologi – enten dette er profesjonsstudiet, en mastergrad i psykologi og/eller høyere utdannelse. Den rene psykologtittelen vil dermed være beskyttet fra alle som ikke har disse kvalifikasjonene.

Medlemskap

Vi vet at debatten om medlemskap for mastergradutdannede i Psykologforeningen har blitt tatt opp tidligere, og slik vi forstår det, er det delte meninger i denne saken. Men Norsk Psykologforening er den eneste representanten for norsk psykologi i for eksempel EFPA (European Federation for Psychologists' Association) som har som ett av sine hovedmål å fremme forskning. Det er paradoksalt at mastergradutdannede med hovedvekt på psykologisk forskning er ekskludert fra å delta på denne arenaen. Dette fører til at norsk psykologi ikke får en like bred representasjon som den burde i slike fora.

Situasjonen kan også gi et inntrykk til studenter og potensielle arbeidsgivere av at mastergradutdannede er mindre kompetente enn profesjonsutdannede, noe vi mener ikke er tilfellet. Mastergradutdannede har kommet inn på og fullført studier med få plasser, høye karakterkrav og psykologifaglig avansert nivå. Kompetansen ligger innenfor forskjellige områder, men er ikke mer tilstedeværende hos én gruppe enn hos en annen.

«Det er på tide at
masterstudenter og

profesjonsstudenter likestilles»

Likeverdige og sterke grader

Profesjonsutdannelsen er god, og Psykologforeningen gjør en god jobb for sine medlemmer. Men det er likevel på tide at masterstudenter og profesjonsstudenter likestilles. Ved å gjennomføre endringene vi foreslår, tror vi at forståelsen for hva mastergrader kan bidra med i norsk psykologi og arbeidsliv vil øke. Samlet vil dette kunne bidra til å gi likeverdige og sterke grader, samtidig som vi får mer spesialkompetanse innenfor psykologiens mange felt. I tillegg vil dette i større grad samsvare med internasjonale forståelser, og kan også bidra med å minske forvirringen rundt hvilken retning man bør velge innenfor utdanningssystemet for å få en spesifikk type psykologisk kompetanse. Det er viktig at alle stemmer blir hørt når fagets og psykologrollens fremtid diskuteres.

karen.eimot@gmail.com

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 49, nummer 12, 2012, side

TEKST

Madeleine Dalsklev, Fagpolitiske rådgivere i Psykologiforbundet

Karen Eimot, Mastergradsstudenter i psykologi, Universitetet i Oslo